de Rechtspraak

Rechtbank
Zeeland-West-Brabant

AANGETEKEND
De heer mr. C.J. IJdema
Postbus 240
4330 AE Middelburg

Bestuursrecht

bezoekadres
Sluissingel 20
Breda

correspondentieadres
Postbus 90006
4800 PA Breda

t 088-36 16000
f bestuursrecht 088-36 10284
f belastingrecht 088-36 10285
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

datum	3 april 2015
onderdeel	team bestuursrecht Z
contactpersoon	mevr J.H.J. van Berkel
doorkiesnummer	088-36 11553
ons kenmerk	zaaknummer BRE 13 / 4244, BRE 13 / 4246, BRE 13 / 4250, BRE 13 / 4255, BRE 13 / 4256, BRE 13 / 4280, BRE 13 / 4363, BRE 13 / 4364, BRE 14 / 771 HOREC GIN
uw kenmerk	
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	088-36 10284
onderwerp	het beroep van K. de Bruin c.s. te Middelburg

Geachte heer,

Over bovengenoemde beroepen deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Bestuursrecht

zaaknummers: BRE 13/4244 HOREC, 13/4246 WABOA, 13/4250 WABOA, 13/4255 HOREC, 13/4256 WABOA, 13/4280 HOREC, 13/4363 HOREC, 13/4364 WABOA en 14/771 HOREC

uitspraak van 23 maart 2015 van de meervoudige kamer in de zaken tussen

1. K. de Bruin en D.L.M. de Bruin – de Haes, te Middelburg, eisers 1,
gemachtigde eisers 1: mr.drs. H. Doornhof en mr. M.W. Holtkamp,

2. J.J. Bakker
3. R.W. Bassie
4. De heer en mevrouw Th. Batenburg-Vos
5. drs. M.J. Bezem
6. D.A.S. Boogaard en H. Boogaard-Post
7. A.D.M. Boone
8. G. Dauvillier
9. J. Davtian
10. B. Dierx
11. D.PJ.A. Dokman
12. M.H.G. van Eijsden
13. M.RJ. Engelen
14. E. Le Fevre
15. M.T. Flipse
16. mr. F.T. Hiemstra
17. J.K. Hoondert
18. W.F.T. van Houtum
19. A. Jakobsen
20. H. Janse
21. M.J.C. Jansen
22. M.G.L. Landman
23. M.H. Laurijssens
24. S. Lengton en E. Lengton
25. A.M. de Looff
26. Erven mevrouw C. Loontjens-Schuit
27. C.C. van der Mandele
28. J.W.M. Mathijssen
29. C.A.M. Mulder
30. D. Oey-Dreissen
31. J.J. Overvliet
32. R.P. Ranca
33. J.M. Riemens
34. F.W.J. de Rijke-Hoondert
35. M. Rodbijl
36. J.A. Roest

37. T.C.M. Schaar
38. D.C. Schipper
39. E.M. van der Schoot
40. De heer en mevrouw M.N.A. de Swart-Kreitler
41. W.L. Vader
42. De heer en mevrouw W.R.L. Verstraeten-Smulders
43. B. Voit
44. L.F.M. van Wageningen
45. M.J. van Wageningen-Minderhoud
46. De heer en mevrouw B.G. Westenburger-Schoonen
47. M. Wijnen
allen, te Middelburg, **eisers 2-47**,
gemachtigde eisers 2-47: mr.drs. J. Wouters,

48. E.J. Thijs, te Middelburg, eiser 48,
gemachtigde eiser 48: mr. drs. J.M. Stedelaar en mr. drs. J. Wouters,

49. C.A. Schipper, te Middelburg, eiser 49,
gemachtigde eiser 49: mr. R.T. Kirpestein,

50. R. Matthijsse-Fintelman, te Middelburg, eiseres 50,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Middelburg, verweerder.

Als derde partijen hebben aan het geding deelgenomen:
Hartman Beleggingen B.V., te 's-Gravenhage,
en
het bestuur van de Stichting Common House Elliot, te Middelburg,
gemachtigde: mr. C.J. IJdema,

Procesverloop

Eisers 1-49 hebben beroep ingesteld tegen het besluit van 2 juli 2013 van het college (bestreden besluit I) inzake het verlenen van een omgevingsvergunning aan Hartman Beleggingen B.V. (hierna: Hartman) voor het (ver)bouwen van een bouwwerk, het slopen in een op basis van de Monumentenwet 1988 aangewezen beschermd stadsgezicht en het gebruiken van gronden en bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan van het pand Lange Noordstraat 48 te Middelburg ten behoeve van het vestigen van een studentensociëteit en bar/restaurant.

Tevens hebben eisers 1-49 beroep ingesteld tegen het besluit van eveneens 2 juli 2013 (bestreden besluit II), inzake het verlenen van een exploitatievergunning aan het bestuur van

de Stichting Common House Elliot (hierna: Stichting) voor het exploiteren van een studentenbar en restaurant in het pand aan de Lange Noordstraat 48 te Middelburg.

Bij besluit van 5 november 2013 (hierna: bestreden besluit IIa) heeft het college het bestreden besluit II gewijzigd door onder meer aan de exploitatievergunning voorschriften (overlastbeperkende maatregelen) te verbinden. De beroepen van eisers 1-49 tegen het bestreden besluit II worden geacht mede te zijn gericht tegen het bestreden besluit IIa. Eiseres 50 heeft (enkel) beroep ingesteld tegen het bestreden besluit IIa.

Het beroep is op 14 maart 2014 op zitting behandeld.

Bij tussenuitspraak van 23 mei 2014 heeft de rechtbank het college in de gelegenheid gesteld om de geconstateerde gebreken te herstellen.

Het college heeft in reactie op de tussenuitspraak een tweetal nieuwe besluiten genomen. Bij besluit van 1 juli 2014 (bestreden besluit Ia) heeft het college het bestreden besluit I gewijzigd in die zin dat de volgende passage aan de omgevingsvergunning voor de activiteit "het (ver)bouwen van een bouwwerk" is toegevoegd: "*de welstandscommissie in haar vergadering van 19 juni 2014 heeft geadviseerd dat het (ver)bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand als bedoeld in artikel 12 van de Woningwet. In onze vergadering van 1 juli 2014 hebben wij besloten ons te conformeren aan het positieve advies van de welstandscommissie.*"

Bij besluit van eveneens 1 juli 2014 (bestreden besluit IIb) heeft het college wijzigingen aangebracht in de overlastbeperkende maatregelen die waren opgesomd in het bestreden besluit IIa.

De beroepen van eisers 1-49 tegen het bestreden besluit I worden geacht mede te zijn gericht tegen het bestreden besluit Ia. De beroepen van eisers 1-49 tegen het bestreden besluit II, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit IIa, worden geacht mede te zijn gericht tegen het bestreden besluit IIb. Het beroep van eiseres 50 tegen het bestreden besluit IIa wordt geacht mede te zijn gericht tegen het bestreden besluit IIb.

Eisers 1-47 hebben schriftelijk commentaar gegeven op de bestreden besluiten Ia en IIb.

De rechtbank heeft bepaald dat een nadere zitting achterwege blijft.

Overwegingen

1. Voor een weergave van de feiten, de beroepsgronden en het wettelijk kader verwijst de rechtbank naar de tussenuitspraak van 23 mei 2014.

2. ***ten aanzien van de omgevingsvergunning***

2.1 Voor de beoordeling of de in de tussenuitspraak geconstateerde gebreken in het bestreden besluit I door het college zijn hersteld, herhaalt de rechtbank rechtsoverweging 3.4.4 uit de tussenuitspraak:

> "3.4.4 De rechtbank overweegt dat niet in geschil is dat de bouwactiviteiten omgevingsvergunningplichtig zijn. Met betrekking tot een aanvraag ten aanzien van

activiteiten als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo vraagt het college, ingevolge artikel 6.2 van het Bor (zoals dat sedert 1 maart 2013 luidt), ingeval hij het inwinnen van advies noodzakelijk acht om te kunnen beoordelen of het uiterlijk of de plaatsing van het bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft in strijd is met redelijke eisen van welstand, advies aan de welstandscommissie dan wel de stadsbouwmeester. De rechtbank overweegt dat uit artikel 6.2 van het Bor dus volgt dat het college, indien hij de noodzaak daartoe niet ziet, geen advies hoeft in te winnen bij de welstandscommissie. Dit betekent evenwel niet dat het college zelf welstand niet meer hoeft te beoordelen. De rechtbank stelt vast dat de in artikel 12a van de Woningwet bedoelde toetsing aan de criteria uit de welstandsnota ontbreekt. De rechtbank komt derhalve tot het oordeel dat aan het bestreden besluit I een onderzoeksgebrek en een motiveringsgebrek kleven."

2.2 Bij het bestreden besluit Ia heeft het college het bestreden besluit I gewijzigd in die zin dat de volgende passage aan de omgevingsvergunning voor de activiteit "het (ver)bouwen van een bouwwerk" is toegevoegd: "*de welstandscommissie in haar vergadering van 19 juni 2014 heeft geadviseerd dat het (ver)bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand als bedoeld in artikel 12 van de Woningwet. In onze vergadering van 1 juli 2014 hebben wij besloten ons te conformeren aan het positieve advies van de welstandscommissie.*"

2.3 Eisers 1 hebben geen inhoudelijke argumenten aangevoerd tegen de welstandsadvisering. Zij hebben, zij het in andere bewoordingen, herhaald wat zij al eerder in deze procedure naar voren hebben gebracht. Hierover heeft de rechtbank zich echter al uitgelaten in de tussenuitspraak. Het staat de rechtbank niet vrij om terug te komen van zonder voorbehoud gegeven oordelen in de tussenuitspraak. Dit is alleen anders in zeer uitzonderlijke gevallen. De rechtbank verwijst hiervoor naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 24 augustus 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BR5704) en 15 augustus 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BX4694). Een dergelijk zeer uitzonderlijk geval doet zich hier niet voor.

2.4 Eisers 2-47 hebben aangevoerd dat het door de rechtbank gevraagde onderzoek van de welstandscommissie niet plaats heeft gehad. In het advies van de welstandscommissie is gesteld dat is getoetst aan de Nota Welstandsbeleid gemeente Middelburg 2009. De motivering, die ook door de rechtbank is gevraagd, is niet gegeven, aldus eisers 2-47.

2.5 De rechtbank overweegt dat volgens vaste rechtspraak (bijvoorbeeld de uitspraak van AbRS van 3 oktober 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX8987) het college, hoewel het niet aan een welstandsadvies is gebonden en de verantwoordelijkheid voor welstandstoetsing bij hem berust, aan het advies in beginsel doorslaggevende betekenis mag toekennen. Tenzij het advies naar inhoud of wijze van totstandkoming zodanige gebreken vertoont dat het college dit niet - of niet zonder meer - aan zijn oordeel omtrent de welstand ten grondslag heeft mogen leggen, behoeft het overnemen van een welstandsadvies in beginsel geen nadere toelichting. Dit is anders indien de aanvrager of een derde-belanghebbende een advies overlegt van een andere deskundig te achten persoon of instantie dan wel gemotiveerd aanvoert dat het welstandsadvies in strijd is met de volgens de welstandsnota geldende criteria.

2.6 De rechtbank overweegt dat uit het welstandsadvies blijkt dat er is getoetst aan de Nota Welstandsbeleid gemeente Middelburg 2009. De welstandscommissie heeft overwogen dat op het onderhavige perceel van de Nota de volgende criteria van toepassing

zijn: welstandsniveau 1 (toetsing op hoofd-, deel- en detailaspecten) en thema 2 (historische stedelijke bebouwing). Volgens de welstandscommissie voldoet het plan aan de redelijke eisen van welstand. Naar het oordeel van de rechtbank vertoont het welstandsadvies naar inhoud of wijze van totstandkoming niet zodanige gebreken dat het college dit niet aan zijn oordeel omtrent de welstand ten grondslag heeft mogen leggen. Eisers 2-47 hebben geen advies van een andere deskundige ingebracht, noch hebben zij gemotiveerd waarom het advies in strijd is met de volgens de Nota geldende criteria. Het college mocht derhalve van het advies van de welstandscommissie uitgaan.

2.7 Het voorgaande leidt de rechtbank tot het oordeel dat de gebreken in het bestreden besluit I zijn hersteld. Het bestreden besluit I, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit Ia, kan derhalve in stand blijven. De rechtbank zal de beroepen van eisers 1-26, 28, 30-49 tegen het bestreden besluit I, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit Ia, ongegrond verklaren.

3. ***ten aanzien van de exploitatievergunning***

3.1 Voor de beoordeling of het college de in de tussenuitspraak geconstateerde gebreken heeft hersteld, herhaalt de rechtbank rechtsoverweging 4.5 uit de tussenuitspraak:

> "4.5 De rechtbank overweegt dat onder rechtsoverweging 3.3.9 is geoordeeld dat de exploitatie in strijd is met het Horecabeleidsplan. Ingevolge artikel 2.3.1.2, vierde lid,van de APV kan (geen verplichting, maar een bevoegdheid) het college de exploitatievergunning weigeren. Bij een dergelijke beoordeling betrekt het college, mede gelet op artikel 2.3.1.2, zesde lid van de APV, de gevolgen voor het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf, waarbij rekening moet worden gehouden met het karakter van de wijk, de aard van het horecabedrijf en de spanning waaraan het woonmilieu ter plaatse reeds blootstaat.
>
> De rechtbank kan de redenering van het college om geen gebruik te maken van zijn bevoegdheid tot weigeren van de exploitatievergunning volgen. De rechtbank acht hierbij van belang dat sprake is van een inrichting met een besloten karakter, die de situatie naar zijn oordeel beter beheersbaar maakt. Verder heeft het college bij de vergunningverlening nadrukkelijk aandacht besteed aan het beperken van de overlast voor het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf. Naar het oordeel van de rechtbank vormen de overlastbeperkende maatregelen in de brief van de Stichting en in haar bestuursreglement voldoende waarborgen voor het beperken van de nadelige beïnvloeding van het woon- en leefklimaat. Er is geen reden om aan te nemen dat de Stichting niet aan de overlastbeperkende maatregelen zal willen voldoen. Zoals de voorzieningenrechter in zijn uitspraak van 20 september 2013 heeft overwogen, is het belangrijk dat die maatregelen ook afdwingbaar zijn en dat bij niet-naleving ervan handhavend kan worden opgetreden. Na de uitspraak van de voorzieningenrechter heeft het college bij het bestreden besluit IIa voorschriften aan de exploitatievergunning verbonden.
>
> De rechtbank overweegt dat de openingstijden en het besloten karakter duidelijk zijn bepaald. Ook het merendeel van de opgenomen overlastbeperkende maatregelen zijn helder en afdwingbaar, zoals het inzetten van surveillanceteams en het gebruik van het "sluissysteem". Bij de specifiek door eisers 1 genoemde maatregelen 1, 2 en 12 acht de rechtbank de formulering, dan wel de onderbouwing niet deugdelijk.
> De rechtbank overweegt hierbij dat onvoldoende is onderbouwd waarom in maatregel 1 is opgenomen dat het horecabedrijf tot 22.00 uur alleen aan de voorzijde van het pand toegankelijk mag zijn voor studenten, leraren en staf van de UCR en na 22.00 uur tot

sluitingstijd alleen aan de achterzijde van het pand. Daarbij zij opgemerkt dat eisers ter zitting de toegankelijkheid via uitsluitend de voorzijde hebben bepleit en dat de Stichting zich hierin kan vinden. Ten aanzien van maatregel 2 heeft het college reeds verklaard dat er abusievelijk het woord "geen" is opgenomen, alsmede dat het voorschrift aldus dient te luiden: "Vergunninghouder treft afdoende maatregelen om te voorkomen dat er overlast voor de omgeving wordt veroorzaakt door bijv. rokende studenten/bezoekers in de nabije omgeving van het horecabedrijf." Wat betreft maatregel 12 "Vergunninghouder dient tevens zorg te dragen voor strikte naleving van alle andere artikelen genoemd in voornoemd bestuursreglement." is voor de rechtbank niet duidelijk wat deze voorwaarde precies inhoudt. Naar het oordeel van de rechtbank kan deze voorwaarde dan ook niet als helder en afdwingbaar worden beschouwd.

De rechtbank komt derhalve tot de conclusie dat aan het bestreden besluit II, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit IIa, een onderzoeksgebrek en een motiveringsgebrek kleven."

3.2 Bij het bestreden besluit IIb heeft het college wijzigingen aangebracht in de overlastbeperkende maatregelen die waren opgesomd in het bestreden besluit IIa.
Het college heeft daarbij de maatregelen 1 en 2 als volgt gewijzigd:
"1. De bezoekers van het horecabedrijf mogen alleen aan de voorzijde van het pand naar binnen en buiten gaan.
2. Vergunninghouder treft afdoende maatregelen om te voorkomen dat er overlast voor de omgeving wordt veroorzaakt door bijv. rokende studenten/bezoekers in de nabije omgeving van het horecabedrijf."
Het college heeft voorts maatregel 12 ("Vergunninghouder dient tevens zorg te dragen voor strikte naleving van alle andere artikelen genoemd in voornoemd bestuursreglement") laten vervallen. De reden hiervan is dat het bestuursreglement deel uitmaakt van de op 9 april 2013 aan de Stichting verleende vergunning als bedoeld in artikel 3 en 9 van de Drank- en Horecawet (DHW) en zij reeds in het kader van de DHW het bestuursreglement moet naleven. Om die reden heeft het college besloten in maatregel 11 de zinsnede "dan wel de vastgestelde huis- en gedragsregels zoals vermeld in artikel 7 van het bestuursreglement behorende bij de op 9 april 2013 verleende vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Drank- en Horecawet" eveneens te schrappen. Maatregel 11 luidt derhalve als volgt:
"11. Vergunninghouder dient er voor zorg te dragen dat wanneer de studenten/bezoekers of de leidinggevende(n) en barvrijwilligers van het horecabedrijf wangedrag vertonen door het overtreden van bovenvermelde voorschriften, deze personen op passende wijze worden gewaarschuwd c.q. gestraft."

3.3 Eisers 1 hebben in reactie op het bestreden besluit IIb en de tussenuitspraak herhaald dat er sprake is van een onevenredige aantasting van de woon- en leefsituatie. Verder zijn volgens eisers 1 de verkeerde maatregelen opgenomen in de gewijzigde vergunning. In het herstelbesluit is aangegeven dat bezoekers alleen aan de voorzijde van het pand naar binnen en buiten mogen gaan. Uit klachten in onder andere de periode van 18 maart 2014 tot 22 augustus 2014 over geluidoverlast aan de achterzijde blijkt dat hiervan geen sprake is. Ook de maatregelen tegen de overlast door roken en het stallen van fietsen werken volgens eisers 1 niet. Er is eisers 1 ook niets bekend van maatregelen tegen personen die overlast veroorzaken of wangedrag vertonen of de regels overtreden.

Eisers 2-47 hebben in reactie op het bestreden besluit IIb en de tussenuitspraak aangegeven dat door de aanpassing van maatregel 1 de overlast in de nachtelijke uren niet is opgelost. De bewoners aan de achterzijde hebben veel minder overlast. De bewoners aan de voorzijde des te meer. Verder hebben eisers 2-47 aangevoerd dat met het geheel laten vervallen van maatregel 12 (en deels van maatregel 11) niet wordt voldaan aan de tussenuitspraak. De exploitatievergunning dient op zichzelf te worden beoordeeld. Dat er reeds voorschriften gelden ingevolge de DHW-vergunning, maakt dat eisers die daartegen geen rechtsmiddelen hebben aangewend door het schrappen van maatregel 12 (en ook maatregel 11) tekort worden gedaan in hun recht tot bezwaar en beroep. De voorschriften zijn nog steeds niet duidelijk en afdwingbaar zoals de rechtbank heeft geëist, aldus eisers 2-47.

3.4 De rechtbank is van oordeel dat de voorschriften 1 en 2 op juiste wijze zijn aangepast. Daargelaten dat bedoelde aanpassing van voorschrift 1 ter zitting uitvoerig is besproken, mag er van uit worden gegaan dat de aanpassing van dit voorschrift de handhaafbaarheid ervan ten goede komt.

De rechtbank kan het college niet volgen in het aanpassen van maatregel 11 en het schrappen van maatregel 12. De rechtbank overweegt hierbij dat de DHW regelen stelt ten aanzien van het verstrekken van alcoholhoudende drank (zowel uit sociaal-hygiënisch als uit sociaal-economisch oogpunt). Het niet houden aan de voorschriften van het bestuursreglement kan ertoe leiden dat de DHW-vergunning wordt ingetrokken. Op basis van de exploitatievergunning kan de exploitatie (zonder het verstrekken van alcohol) evenwel worden voortgezet. Hoewel overlast veelal verband zal houden met het gebruik van alcohol, kan er ter plaatse ook zonder het nuttigen van alcohol sprake zijn van overlast. Als voorbeelden wijst de rechtbank hierbij op de geluidsoverlast van vertrekkende bezoekers rondom sluitingstijd van 2.00u, alsmede dat bezoekers elders gaan "indrinken".

3.5 Dit leidt de rechtbank tot het oordeel dat het college de gebreken niet heeft hersteld. De rechtbank ziet, teneinde het geschil finaal te beslechten, aanleiding zelf in de zaak te voorzien. De rechtbank zal bepalen dat alsnog aan de exploitatievergunning de volgende controleerbare en afdwingbare voorwaarden uit het bestuursreglement worden verbonden. De rechtbank herhaalt hierbij niet de voorwaarden die in het bestuursreglement staan en die anderszins reeds zijn opgenomen in de exploitatievergunning, zoals de openingstijden en het besloten karakter, maar beperkt zich tot de overlastbeperkende maatregelen. Om duidelijkheid te geven, zal de rechtbank de reeds opgenomen overlastbeperkende maatregelen herhalen (al dan niet daarbij aanscherpen) en vervolgens doornummeren:

Overlastbeperkende maatregelen

1. De bezoekers van het horecabedrijf mogen alleen aan de voorzijde van het pand naar binnen en buiten gaan.
2. Vergunninghouder treft afdoende maatregelen om te voorkomen dat er overlast voor de omgeving wordt veroorzaakt door bijv. rokende studenten/bezoekers in de nabije omgeving van het horecabedrijf.
3. Alle barverantwoordelijken dienen een training te krijgen waarin overlastbeperking centraal staat, met een extra focus op verantwoord alcoholgebruik.
4. Vergunninghouder dient een surveillanceteam in te zetten in de directe omgeving van het horecabedrijf, met als taak het benadrukken van de doorstroom en het stilhouden van de studenten. Het te bestrijken gebied betreft Lange Noordstraat, Hofplein, Achter het Hofplein, Korte Noordstraat, Lambrechtstraat, Sint

Antheunisstraat, Blindenhoek, Lombartstraat, Latijnse Schoolstraat, Bachtensteene, Stadhuisstraat en Sint Sebastianstraat.

5. Er dient een toezichthouder te worden gestationeerd bij de uitgang van het horecabedrijf, die tevens ook zorgdraagt voor de doorstroom en het stilhouden van de studenten.
6. Er dient een 'sluissysteem' te worden toegepast, waarbij slechts éénmaal per periode (van ongeveer elke 10 minuten, afhankelijk van de drukte) bezoekers naar buiten worden gelaten. Het surveillanceteam dient de studenten dan te begeleiden totdat ze het te bestrijken gebied uit zijn.
7. Er mogen door de bezoekers geen fietsen voor of achter het pand Lange Noordstraat 48 worden geplaatst. Fietsen dienen in de daarvoor bedoelde fietsenstallingen naast het pand Stadhuisstraat 2 te worden geplaatst.
8. Er dient een 'buurttelefoon' te worden ingesteld, waarmee op elke baravond de hoofdverantwoordelijke kan worden bereikt en aangesproken.
9. Vergunninghouder neemt deel aan 'buurtvergaderingen'.
10. Vergunninghouder zoekt tenminste één keer per kwartaal contact met de buurt/omwonenden om de situatie met betrekking tot de openbare orde en het woon- en leefklimaat in de omgeving te evalueren.
11. Vergunninghouder dient ervoor zorg te dragen dat tegen overtreding van de vergunningvoorschriften of huisregels, dan wel ander wangedrag in het horecabedrijf of de directe omgeving op passende wijze wordt opgetreden.
12. Alcohol zal in principe alleen na 18.00 uur geschonken worden.
13. Op de momenten dat in de inrichting alcoholhoudende drank wordt geschonken, is er altijd ofwel een leidinggevende aanwezig die in het bezit is van de verklaring Sociale Hygiëne, ofwel een barvrijwilliger die een verplichte instructie verantwoord alcoholgebruik heeft gevolgd.
14. De barvrijwilligers zijn:
    a) tenminste 18 jaar oud;
    b) hebben een instructie verantwoord alcoholgebruik gevolgd;
    c) staan als zodanig bij de organisatie geregistreerd op een lijst.
15. Het is niet toegestaan om de alcoholhoudende drank elders te nuttigen dan in de daartoe aangewezen ruimten van de horecalokaliteit.
16. Personen die agressie of ander normafwijkend gedrag vertonen, worden door de dienstdoende leidinggevende of barvrijwilliger verwijderd.
17. Leidinggevende en barvrijwilligers drinken geen alcohol gedurende hun bardienst.
18. Op de vereniging worden geen spelletjes gespeeld waarbij het drinken van grote hoeveelheden alcohol (impliciet) wordt aangemoedigd.
19. Vanuit het oogpunt van na te streven alcoholmatiging wordt het gebruik van alcoholvrije drank gepromoot, onder andere door die goedkoper aan te bieden dan alcoholhoudende drank.
20. Het bestuursreglement en de lijst van barvrijwilligers worden goed zichtbaar in de accommodatie opgehangen.

4. Het voorgaande en het overwogene in het tussenuitspraak leidt de rechtbank tot het volgende. De beroepen van eisers 27 en 29 zijn ongegrond, aangezien het college hun bezwaren terecht niet ontvankelijk heeft verklaard. Het beroep van eiseres 50 tegen het bestreden besluit II is niet ontvankelijk omdat zij haar beroep zonder verschoonbare reden niet tijdig heeft ingediend. De beroepen van eisers 1-26, 28 en 30-49 tegen het bestreden besluit I, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit Ia, zijn ongegrond. De beroepen van eisers 1-26, 28 en 30-49 tegen het bestreden besluiten II, zoals gewijzigd bij de bestreden

besluit IIa en IIb zijn gegrond. Het beroep van eiseres 50 tegen het bestreden besluit IIa, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit IIb, is gegrond.

5. Zoals onder rechtsoverweging 2.7 is overwogen zal de rechtbank de beroepen van eisers 1-26, 28, 20-49 tegen het bestreden besluit I, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit Ia, ongegrond verklaren. Uit artikel 8:74, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht vloeit voort dat, ook indien geen sprake is van gegrondverklaring van het beroep, de uitspraak kan inhouden dat het betaalde griffierecht door het college wordt vergoed. De rechtbank ziet aanleiding van die bevoegdheid gebruik te maken, nu vaststaat dat het college de rechtmatigheid van het bestreden besluit I niet langer onderschrijft en dat eisers zich door dat besluit genoodzaakt voelden het onderhavige beroep in te stellen. Hierin ziet de rechtbank tevens aanleiding een proceskostenveroordeling gebaseerd op het Besluit proceskosten bestuursrecht uit te spreken.

Aangezien de beroepen van eisers 1-26, 28, 30-49 tegen het bestreden besluit II, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit IIa en IIb gegrond worden verklaard, dient het griffierecht aan hen te worden vergoed. Ook het griffierecht dat door eiseres 50 is betaald, dient door het college te worden vergoed.

De rechtbank zal het college veroordelen in de door eisers 1 gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.470,- (2 punten voor het indienen van twee (aanvullende) beroepschriften en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 490,- en wegingsfactor 1). Voor het overige hebben eisers 1 zelf geprocedeerd. De rechtbank ziet geen reden het college te veroordelen in de door eisers 1 gevraagde verletkosten ten bedrage van minimaal € 5.000,-. De rechtbank wijst hierbij dat deze kosten blijkens het formulier proceskosten zien op het indienen en bestuderen van stukken en het overleg met advocaten. Hiervoor zijn verletkosten niet bedoeld. Het verzoek van eisers 1 om vergoeding van de reiskosten wordt evenmin gehonoreerd, omdat het niet gaat om kosten van een partij of belanghebbenden (artikel 1, aanhef en onder c, van het Besluit). De reiskosten van gemachtigden van belanghebbenden zijn reeds begrepen in de vergoeding voor rechtsbijstand (artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit).

Verder zal de rechtbank het college veroordelen in de door eisers 2-48 gemaakte proceskosten. De rechtbank stelt deze kosten vast op € 2.695,- (2 punten voor het indienen van de twee beroepschriften, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, 0,5 punt voor het indienen van een schriftelijke zienswijze na een bestuurlijke lus, 1 punt voor het bezwaarschrift tegen de exploitatievergunning en 1 punt voor het verschijnen tijdens de hoorzitting, met een waarde per punt van € 490,- en wegingsfactor 1).

Tevens zal de rechtbank het college veroordelen in de door eiser 49 gemaakte proceskosten. De rechtbank stelt deze kosten vast op € 1.960,- (2 punten voor het indienen van de twee beroepschriften, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, 1 punt voor het bezwaarschrift tegen de exploitatievergunning, met een waarde per punt van € 490,- en wegingsfactor 1).

Eiseres 50 heeft zich niet laten bijstaan door een professioneel gemachtigde zodat er geen aanleiding is ten aanzien van haar een proceskostenveroordeling uit te spreken.

Beslissing

De rechtbank:
- verklaart het beroep van eiseres 50 tegen het bestreden besluit II niet ontvankelijk;
- verklaart de beroepen van eisers 27 en 29 ongegrond;
- verklaart de beroepen van eisers 1-26, 28, 30-49 tegen het bestreden besluit I, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit Ia, ongegrond;
- verklaart de beroepen van eisers 1-26, 28, 30-49 tegen het bestreden besluit II, zoals gewijzigd bij de bestreden besluiten IIa en IIb, gegrond;
- verklaart het beroep van eiseres 50 tegen het bestreden besluit IIa, zoals gewijzigd bij het bestreden besluit IIb, gegrond;
- vernietigt het bestreden besluiten II, IIa en IIb voor zover die zien op de overlastbeperkende maatregelen;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde gedeelte van de bestreden besluiten II, IIa en IIb;
- bepaalt dat de onder rechtsoverweging 3.5 opgesomde overlastbeperkende maatregelen onderdeel uitmaken van de "exploitatievergunning d.d. 26-2-2013, gewijzigd 5-11-2013 en 1-7-2014";
- draagt het college op het door eisers 1 betaalde griffierecht van (2 maal € 160,- =) € 320,- aan hen te vergoeden;
- draagt het college op het door eisers 2-26, 28, 30-47 betaalde griffierecht van (2 maal € 160,- =) € 320,- aan hen te vergoeden;
- draagt het college op het door eiser 48 betaalde griffierecht van (2 maal € 160,- =) € 320,- aan hem te vergoeden;
- draagt het college op het door eiser 49 betaalde griffierecht van (2 maal € 160,- =) € 320,- aan hem te vergoeden;
- draagt het college op het door eiseres 50 betaalde griffierecht van € 160,- aan haar te vergoeden;
- veroordeelt het college in de proceskosten van eisers 1 tot een bedrag van € 1.470,-;
- veroordeelt het college in de proceskosten van eisers 2-26, 28, 30-48 tot een bedrag van € 2.695,-;
- veroordeelt het college in de proceskosten van eiser 49 tot een bedrag van € 1.960,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.A.F. van Ginneken, voorzitter, en mrs. T. Peters en J.F.I. Sinack, leden, in aanwezigheid van mr. J.H.C.W. Vonk, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 maart 2015.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: - 3 APR 2015

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak en de tussenuitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending deze uitspraak hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant

"VOOR FOTOKOPIE CONFORM"
De griffier van de rechtbank
Zeeland-West-Brabant